

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Magdalena Molina Rodríguez*

Atbildētājs: *Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos⁽¹⁾ 4. panta 1. punktā noteiktais netiešas diskriminācijas aizliegums dzimuma dēļ attiecībā uz pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību norma, ko nosaka Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma (kas apstiprināts ar Karaļa Leģislatīvo dekrētu 1/94) 215. panta 1. punkta 3) apakšpunkts, kas 2013. gada 15. marta Karaļa dekrētlūkuma 5/2013 grozītajā redakcijā, lai darba ņēmēji, kuri sasnieguši 55 gadu vecumu, saņemtu garantēto minimālo ienākumu pabalstu bezdarba gadījumā, ievieš jaunu nosacījumu – proti, ka ienākumu līmenis nedrīkst pārsniegt noteiktu summu uz vienu ģimenes locekli – kas, kā liecina iesniegtie statistikas dati, rada būtiski lielākus ierobežojumus minētā pabalsta saņemšanai potenciālajai pabalsta saņēmēju sieviešu dzimuma grupai (salīdzinājumā ar vīriešu dzimuma grupu)?

⁽¹⁾ OV 1979, L 6, 24. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 24. aprīlī Repower AG iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2018. gada 21. februāra spriedumu lietā T-727/16 Repower/EUIPO

(Lieta C-281/18 P)

(2018/C 259/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Repower AG* (pārstāvji: *R. Kunz–Hallstein, H. P. Kunz–Hallstein, V. Kling*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*), *repowermap.org*

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 21. februāra sprieduma lietā T-727/16 rezolutīvās daļas 1. punktu, ciktāl ar to ir noraidīta prasība;
- atcelt *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2016. gada 3. augusta lēmumu lietā R 2311/2014–5 (REV);
- piespriest *EUIPO* atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Tiesvedības Vispārējā tiesā ietvaros *EUIPO* nebija tiesīgs aizstāt atsaukšanas pamatojumu. *EUIPO* ir grozījis strīda priekšmetu un pārkāpis tiesības tikt uzklausītam, kā arī pienākumu izmantot savu rīcības brīvību.
2. Vispārējais tiesību princips, kas ļauj atsaukt prettiesisku administratīvu aktu, izskatāmajā lietā nebija piemērojams. Tiesību aktos nav juridisku nepilnību. Regulas Nr. 207/2009 80. un 83. panta tiesību normas ir *lex specialis*.
3. Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 83. pantam apelācijas sūdzības iesniedzējai nav pienākuma pierādīt, ka dalībvalstīs nav prettiesisku administratīvu aktu atsaukšanas principa.

4. Pat pieņemot, ka preču zīmju tiesību jomā ir piemērojams šāds vispārējais princips, nebija izpildīti pilnīgas atsaukšanas nosacījumi tiesiskās paļāvības aizsardzības dēļ.
5. Apelācijas padomes lēmumā ir pieļauta būtiska pamatojuma neesamība.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 25. aprīlī iesniedza Audiencia Provincial de Almería (Spānija) – Liliana Beatriz Moya Privitello y Sergio Daniel Martín Durán/Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

(Lieta C-283/18)

(2018/C 259/35)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Almería

Pamatlietas puses

Prasītāji: Liliana Beatriz Moya Privitello y Sergio Daniel Martín Durán

Atbildētāja: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atsauces indeksa izmantošana hipotekāro aizdevumu ilgtermiņa līgumos ar tirgū esošo mainīgo procentu likmi, kuru oficiāli publicē *Banco de España* (Spānijas Banka), izslēdz tā pārbaudi no pārskatāmības viedokļa, ieskaitot gadījumus, kad tiek izmantoti tādi indeksi, ko skaidri pieļauj specifiski tiesību akti, ja minētie tiesību akti pusēm pieļauj indeksa izvēli un minētā banka vienu no tiem izmanto, neinformējot klientu par citu piemērojamu indeksu esamību, kuri ir izdevīgāki patērētājam?
- 2) Ciktāl minētie tiesību akti pieļauj piemērojamā atsauces indeksa izvēli no paredzētajiem indeksiem, vai valsts tiesību akti, kādus piemēro pamatlietā (proti, citu starpā un galvenokārt, *Orden de 5 mayo de 1994, sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios* [1994. gada 5. maija Rīkojums par hipotekāro aizdevumu finansiālo nosacījumu pārskatāmību], *Orden EHA/2899/2011, de 28 de octubre, de transparencia y protección del cliente de servicios bancarios* [2011. gada 28. oktobra Rīkojums EHA/2899/2011 par pārskatāmību un klienta aizsardzību banku pakalpojumos], *Circular 5/2012, de 27 de junio, del Banco de España, a entidades de crédito y proveedores de servicios de pago sobre transparencia de los servicios bancarios y responsabilidad en la concesión de préstamos* [Spānijas Bankas 2012. gada 27. jūnija apkārtraksts 5/2012 kredītiestādēm un maksas pakalpojumu sniedzējiem par banku pakalpojumu pārskatāmību un atbildīgu aizdevumu sniegšanu], īstenojot *Ley 10/2014, de 26 de junio, de ordenación, supervisión y solvencia de entidades de crédito* [2014. gada 26. jūnija Likumu 10/2014 par kredītiestāžu organizāciju, pārraudzību un maksātspēju], vai tā priekšgājēja *Ley 26/1988, de 29 de julio, sobre Disciplina e Intervención de las Entidades de Crédito* [1988. gada 29. jūlija Likuma 26/1988 par kredītiestāžu režīmu un kontroli] 48. pantu), var tikt uzskatīti par "līguma noteikumiem, kas ietver obligātas tiesību normas" ilgtermiņa hipotekāro aizdevumu līgumos ar mainīgu procentu likmi Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ 1. panta 2. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).